

κήρυκας εἰς τὴν Ρῆσσίαν, οἱ ὅποιοι ἐπέστρεψαν πολὺ πλῆθος· ὥστε μὲ τὸν καιρὸν ὅλον τὸ Βασίλειον ἐγένετο χριστιανοί· καὶ ὡσανὺ ὅπερ ἔλαβον τὴν πίσιν παρὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, φυλάττουσιν ἀπαράλλακτα καὶ τὰ αὐτῆς δόγματα, καὶ Ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις· ἔτι τὰς ἄλλας θρησκείας, ὅπερ σώζονται ἔτι εἰς τὸ Βασίλειον, ὁμίλησα πρὸς τὰς ἐπαρχίας, ὅπερ κατοικῶσιν οἱ λαοὶ ἐκείνων· τὰς ὁποίας ὑπόταξαν ὑστερον οἱ Βασιλεῖς τῆς Ρῆσσίας· καὶ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ πρὸς τὴν Πίστιν τῶν Ρῆσσιῶν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ι Γ'.

Περὶ τῆς Χρονολογίας τῶν Δυτικῶν, Βασιλέων, καὶ Ἀυτοκρατόρων τῆς Ρῆσσίας, καθὸ ἐδέχθησαν τὸν θρόνον μέχρι τῆς νυνὶ Βασιλευσῆς Ἐλισάβετ.

Ἰωάννης
Ἰωάννο-
βικ Νε-
σεστρά-
νυϊς κ'ς τ'
βίον τῶ
Πέτρος·
ἀξιόπι-
στος Ἰσο-
ρικός Ἀρ-
χόντας
Ρῆσσίας.

Ἐπιτὸ
Χειρῶν.

- 861. Ο' μὲν Βυζικ πρῶτος ἐ χρημάτισε Πείγκιπα καὶ Δέκας τῆς Νοβογαρδίας.
- 880. Ο' Ἰγῶρ δὲ ὁ υἱὸς αὐτῶ, ὁ ὅποῖος ἐκατόρθωσε πολλαῖς νίκαις πρὸς τὸ μέρος τῆς Βορυσθύνης, ἔμεινε διάδοχος τε.
- 943. Ο' Ἰβατοσλάος, ἢ Σπεντοσάβλος ὁ αὐτῶ ἔμεινε διάδοχος ὑπὸ τῶ ἀναξοφλῶ καὶ διοί-

διοίκησιν τῆς μητρὸς αὐτῆ Ο'λχας, ἢ Ε'λκύης. δε' τῆς ὁποίας εἰσῆλθεν ἡ Χριστιανικὴ πίστις εἰς τὴν Ρ'υσσίαν. καὶ ἐλθὼν εἰς Ἡ'λικίαν ὁ Ἰ'βατοσλάος, κινεῖ πόλεμον κατὰ τῆς Αυτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως.

1980. Ο' α'. Βολοδυμίρος αὐτῆ Τίος ἔγινε διάδοχος, ὁ ὁποῖος ἠνομάσθη Ἀπόστολος καὶ Σολομών τῆς Ρ'υσσίας. ἔτος εἰσῆλθεν ἀπασαντὴν Ρ'υσσίαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τε, καὶ οἰκοδόμησε τὴν Πόλιν Βοδυμείας. καὶ ἐκεῖ ἐσύστησε τὴν καθέδραν τε. τῆτος ἀφῆσε δέκα Τίους, οἱ ὁποῖοι ἐμοίρασαν τὸ Βασίλειον ἢ Πριγκιπάτον εἰς δεκάφορας Ἐπαρχίας, καὶ ἔλαβε δε' γυναιῖκα καὶ θυγατέραν τῆς Βασιλέως Κωνσταντινῆπέλεως τῆς Πορφυρογεννήτης. καὶ ἀπόθανεν εἰς τὴς 1015.

1020. Ο' β'. Βολοδυμίρος ἔμεινε διάδοχος τῆς πατρὸς τε, μόνος μένωντας ἀπὸ τῆς Ἀδελφῆς τε. ἀφ' ἑκάμαν μεγαλωτάτης πολέμους ἀναμεταξύτων. ἔτος ἐπωνομάσθη καὶ Ἰ'αροσλάβ, μετὰ τὸ νὰ ἔκτισε τὴν πόλιν τῆς αὐτῆς ὀνόματος. αὐτὸς ἐπωνομάσθη Μονάρχης. ἀπὸ τῆς ἐκατάγετο τὸ γένος τῆς Ἰ'αροσλάβων, ὅπως ἐξουσίασαν πολλὰς χρόνους τὸ Κίεβον. καὶ ἀπόθανεν εἰς τὴς 1046.

1043. Ο' γ'. Βολοδημίρος ἔμεινε διάδοχος, καὶ εἰσῆλθεν ὅλην τὴν Ρ'υσσίαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν

σίαντε, ὑποτάξας ὅλας τὰς Ἐπαρχίας, ὅπῃ εἶχαν διωρισθῆ ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν τε καὶ ἐκηρύχθη ὁμοίως Μονάρχης.

III B. Οὐσεβολός τε καὶ Βιτζεβόλος, ὁ υἱὸς αὐτῶν ἔμεινε διάδοχος· ὅστις ἀφῆκε Διαφόρους υἱὸς καὶ ἐποίησαν δύο γενεαῖς, μίαν τῶν Βιτζεβόλων, καὶ ἄλλω τῶν Μείσλας, ὅπῃ ἐξουσίαζον εἰς διαφόρους ἐπαρχίας· εἰς τὸν καιρὸν τότε τῶν Πείγκιπος, οἱ Τάρταροι ὑπόταξαν τὴν Ρῶσιν, καὶ ἔκαμαν ὑποτελεῖς καὶ τῶν αὐτῶν διαδόχων.

Ἐπειτα ἔμεινε διάδοχος τῶν πατρῶν ὁ Γεώργιος, ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη εἰς τὸν 1237. παρά τῶν Βασιλέων Πείγκιπος Ταρτάρων· μετὰ τὸ μέσον ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον ὁ Γαρισλάβ ἀδελφὸς τῶν Γεωργίων μετὰ τοιαύτῳ συσθένει, τὸ νὰ εἶναι ὑποτελής εἰς τὸν Ταρτάρων, ἡγοῦν νὰ τῶν πληρώνην χρέος.

Περὶ τῶν δὲν σάξεται ἀληθῆς χρονολογία.

(Γεώργιος,)

(Δημήτριος,)

(Γεώργιος,)

(Ἀνδρέας,) καὶ ἐβασίλευσαν

(Γαρισλάβ,)

(Ἀνδρέας,)

(Μιχαήλ,)

(Δαυκίλ,)

()

(Εἰς διαφόρους Πόλεις, καὶ

(διαφόρους καιροὺς· ἕως ὅπου

(ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ υἱὸς τῶν

(Γαρισλάβων, ἐσφάραξε τὸν

(θρόνον τῆς Βασιλείας τῶν

(τῶν Μόσχων· ἐπὶ ἐστὶν ἐ-

(κεῖνος ὁ Ἀλέξανδρος, ἡμ-

(νηθεὶς ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν

(Ἁγίου Ἀλεξάνδρου τοῦ

(Νέσκη.

1300. Δαυηλ ὁ Ἀλεξάνδροβικ ἔμεινε διάδοχος, ὁ ὁποῖος οἰκοδόμησε τὸ κάστρον τῆς Μόσχας. καὶ ἐστέρευσε τὴν καθεδρὰν τῆς αὐτῆς χερσόχων. ἔτος ὀνομάθη μέγας Δέικας. καὶ ἔλαβε πολλὰς πολέμους μετὰ τὰς Ταρτάρους, Πολώνους καὶ Λιθουάνους. καὶ ἄφησεν τὴν τῆς πρώτης.

1327. Ὁ Γεώργιος ὁ Δαυηλοβικ ἔμεινε διάδοχος τῆς πατρὸς τε. ἀλλ' ὁ Δημήτριος ὁ Μιχαήλοβικ, ἀνεψιὸς τῆς Ἰαρισλάβας, τὴν ἐδίωξεν ἀπὸ τῆς θρόνον. καὶ τὴν ἐθανάτωσε.

1330. Ὁ Δημήτριος ὁ Μιχαήλοβικ αὐτὸς ἐθανατώθη ὑπὸ τῆς Ταρτάρων.

1330. Ὁ Ἰβᾶν, ἡγὼν Ἰωάννης ὁ Δαυηλοβικ, ἐπονομαθεὶς Καλίτας, καὶ

Ὁ Ἰβᾶν ἡ Ἰωάννης, ὁ Ἰβάννοβικ. ἔτοι οἱ δύο λαβόντες πολλὰς πολέμους μετὰ τὰς Ταρτάρους, ἐβασίλευσαν ἕως εἰς τὰς 1366.

1366. Δημήτριος ὁ Ἰβάννοβικ ἔμεινε διάδοχος τῆς πατρὸς τε. ὁ ὁποῖος ἔλαβε πολλὰς πολέμους μετὰ Ταρτάρους καὶ Λιβῶνας, ἔλαβε καὶ πολλὰς νίκαις, ἐθανατώθη εἰς τὴν πόλιν Νισχέυς, καὶ ἄφησεν τὴν τῆς ἕξ.

1381. Βασίλειος ὁ Δημητριοβικ ἔμεινε διάδοχος. ἔτος ἐνίκησε τὰς Ταρτάρους. καὶ ἄφησε διάδοχον τὴν Γιόντα Βασίλειον Βασίλοβικ. ὁ ὁποῖος δὲν ἔγινε διάδοχος τῆς πατρὸς τε, ἀλλ' ἄφησε τὴν θρόνον εἰς τὴν Ἀδελφόντα.

Ο'

1399. Ο Γρηγόριος ὁ Δημητριοβίικ, λαμβάνοντας τὸν θρόνον, ἐκίνησε τὰ Ἄρματα κατὰ τῶ ὑπηκόωντα, ὅπῃ ἤθελεν τὸν Βασίλειον Βασιλοβίικω, ἔπειτα ἐναντίον εἰς τὰς Λέχας, καὶ ὑπόταξε μερικὰς Ἐπαρχίας τῆς Ρωσσίας: ἄφησε τὸν θρόνον μετὰ τὸν θάνατόν τε εἰς τὸν αὐτῷ ἀνεψιόν. ὁ ὁποῖος ἔμεινε διάδοχος, ὀνομαζόμενος

1406. Βασίλειος ὁ Βασιλοβίικ ἐπωνομαθεὶς Κτζιέμνοκ, ἦγεν τυφλός· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐτύφλωσαν οἱ ἐξ ἀδελφοῦ τε Ἀνδρέας καὶ Δημήτριος, γιῶν τῶ Γρηγορίου, διὰ τὰ βασιλεύουσιν αὐτοί. αὐτὸς ἔλαβε πολλὰς πολέμους μετὰ τὸν Δῆκαν τῆς Λιθuanίας περὶ θρόνον τε.

1413. Ἰβαῦ ἡγὼν Ἰωάννης ὁ Βασιλοβίικ, ἐπωνομασθεὶς Ἰοπαῦχος διὰ τὰς μεγάλας τὰ νίκας, ἔμεινε διάδοχος· καὶ ἐκηρύχθη Κτζάρ, ὅπῃ δηλοῖ Βασιλεύς Ἀυτοκράτωρ. αὐτὸς ἔλαβε δύο γυναῖκας, Μαρίαν τῆς Τίβερ, καὶ Σοφίαν Παλαιολόγαν. ἐκ τῆς πρώτης ἀπόκτησεν υἱὸν τῷ ὀνόματι Ἰβαῦ. (ὁ ὁποῖος ἀπόθανε πρὸ τῶ πατρὸς τε· ἀφῆσεν ὅμως υἱὸν, τὸ ὄνομα Δημήτριον, τὸν ὁποῖον ἀπόκτησε μετὰ τῆς θυγατέραν τῆς Στεφανῆ Βεοβόδα τῆς Μπογδανίας) καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας τῆς Σοφίαν ἔλαβε πρῶτον Γιῆς.

Βα-

1505. Βασίλειος ὁ Ἰβάννοβικ ἔμεινε διάδοχος τῆ πατρὸς τε, ὁ ἐπονομάσθεις Γαβριήλ αὐτὸς ἐθανάτωσε ἢ ἀνεψιὸν τε ἢ Δημήτριον, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακὴν τὰς Ἀδελφὰς τε Γεώργιον καὶ Ἀνδρέα· ἔλαβε πολέμους μὲ τὰς Δέχους καὶ Ταρτάρους· καὶ ὁ Ἀυτοκράτωρ Ρώμης ὁ Μαξιμιλιανὸς τὸν ἐκήρυξεν ἐγγράφως Ἀυτοκράτορα· ἔλαβε δύο γυναῖκας Σαλώμην τῆ Νεπὴρ, καὶ Ἐλνού τῆ Λίντζκη.

1533. Ἰβανῶν, ἡ Ἰωάννης ὁ Βασίλοβικ διεδέχθη τὸν θρόνον, ὁ ἐπονομάσθεις Τύρανος, διὰ τὴν ἀυσηρότητα τε εἰς τὰς ἀποφάσεις· ἔτος ἐχρημάτισεν ἕνας νικητὴς βασιλεὺς τῆς Ρωσσίας, ὑποτάξας τὸ βασίλειον τῆ Καζανίε, τῆ Ἀστραχανίε, τὴν Βελγαρίαν καὶ Λιβανίαν, ἔλαβε πολέμους μὲ τὰς Δέχους καὶ Σφέτζους· ἐβασίλευσε 42. χρόνους· καὶ ἄφησε δύο υἱοὺς Θεόδωρον καὶ Δημήτριον.

1584. Θεόδωρος ὁ Ἰβάννοβικ ἔμεινε διάδοχος τοῦ θρόνου, καὶ ἔδωκεν ὅλιαν ἢ ἔξουσίαν τῆς διοικήσεως εἰς τὸν Βόρις Γεδενόβ, καὶ ἐφαρμακώθη ἀφ' ἑαυτῆ τε ἀφ' ἧ ἐθανάτωσε ἢ νέον Πρίγκιπα Δημήτριον, κηρυχθεὶς μάρτυρα καὶ ἅγιον.

1591. Βόρις ὁ Γεδενόβ, ἄρπαγας ἀδίκος τῆ θρόνου μετὰ ὀκτὼ χρόνους ἐφαρμακώθη ἀφ' ἑαυτῆ τε.

1605. Θεόδωρος ὁ Βορισσοβίε Υἱὸς τῆ Γου-
δουόβ ἔμεινεν διάδοχος τῆ θρόνου, καὶ ἐβα-
σίλευσε ἑξῆς μιλῶας.
1605. Ψευδοδημήτριος α'. ἐπονομασθεὶς Γρίσκα
Οὐφοπία, ἔλαβε τὸν θρόνον, καὶ ἐφορέ-
θη ὑπὸ τῆ Ζάσκη.
1606. Βασίλειος ὁ Ζούσκησ ἀρπαγας τοῦ θρόνου,
ἐβασίλευσεν ἕως εἰς τὰς 1610. ἔπειτα
ἐκλείσθη εἰς ἓνα Μοναστήριον.
1610. Ψευδοδημήτριος β'. ἀγνώριστος εἰς τὰς
Λέχκας, καὶ νομιζόμενος ὁ νέος Δημήτριος
ὁ νόμιμος, ἐθανατώθη εἰς τὴν Κολέγαν
ἀπὸ τῆς Ταρτέρως εἰς τὰς 1610.
1610. Ψευδοδημήτριος γ'. Υἱὸς ἐνός γεαφείως.
1610. Οὐλατισλάος ὁ Υἱὸς τῆ Βασιλέως τῆ Πο-
λωνίας, διεδέχθη τὸν θρόνον, ἀλλὰ με-
τὰ ἑξῆς χρόνους τὸν ἐδίωξαν οἱ Ρῆσσοι
καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν θρόνον.
1613. Ο' δ'. Ψευδοδημήτριος. ἀλλὰ καὶ τῆτος γνω-
ριθεὶς ψεύτης, ἔγινεν ὁ
1613. Μιχαήλ ὁ Θεοδοροβίκ], [διάδοχος τῆ
θρόνου ὁ ὁποῖος ἐκατάγετο ἀπὸ τὸ γένος
τῆ Γωάννης τῆ Βασίλοβικ, καὶ ἦτον Υἱὸς τῆ
τότε Πατριάρχου τῆ Ρῆσσίας, ὅπως ἐδιοι-
κῆσε τὰς Ἐκκλησίας εἰς τὰς 1613. καὶ
ἀπ' αὐτὸν κατάγεται ἡ νυν βασιλεύουσα
Φαμιλία τῆ Ρῆσσίας καὶ ἔπος ἡ πα-
λαιὰ σειρά τῆ βασιλικῆ γένους ἔλαβε τῆ θρό-
νον,

νον, κὶ ἔθεσε τὴν Ρ'ουσίαν εἰς εἰρήνην καὶ τάξιν.

1645. Ἀλέξιος ὁ Μιχαήλοβικ ἔγινε διάδοχος τοῦ πατρικοῦ θρόνου· εἰς τὰς ἀρχὰς ἔλαβε χαφύρας παραχὰς τὸ Βασίλειόν τε ἀπὸ αἰτίαν τῆς ἰδίων τε οἰκιακῶν φιλων· ἔπειτα ὅμως ἔλαβε μεγάλας δόξας· ἀπὸ τὰς δύο γυναῖκας, ὅπως ἔλαβον, ἄφησε ἐννέα παιδία, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔεις ἦσαν οἱ γιοὶ καὶ διάδοχοι τῆς Βασιλείας, Θεόδωρος, Ἰωάννης, καὶ Πέτρος ὁ μέγας.

1676. Θεόδωρος ὁ Ἀλεξίοβικ ἔμεινε διάδοχος τῆς θρόνου, Βασιλεὺς γενναῖος καὶ μεγαλόδωρος, ὅμως φιλάσθενος καὶ ὀλίγης ὑγείας· ὁ ὅποιος ἀπόθανεν εἰς πῆς 1682. ἀκλῆρος.

1682. Ἐμειναν διάδοχοι εἰς τὸ Βασίλειον ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Πέτρος ὁ μέγας ὁμῶς· ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξουσίας τέτων τῶν δύο ἀδελφῶν ἐστάθη μία συνεχὴς συμθεμένη ἀπὸ ἐπαναστάσεις καὶ σιωμοσίας ἐναντίον εἰς αὐτὲς· ἀλλ' εἰς πῆς 1688. ἀπόθανεν ὁ Ἰωάννης χωρὶς κληρονομίαν ἀρσενικῶν.

1688. Πέτρος Ἀλεξίοβικ ἐπρομαζόμενος ὁ Μέγας, ἔμεινε μόνος Βασιλεὺς Μονάρχης εἰς τὸν πατρικὸν θρόνον· καὶ ἐβασίλευσεν ἕως εἰς πῆς 1725. ἔτος ὁ Ἡ'ρωας ἐξάπλωσε καὶ αὐξήσεν τὸ βασίλειόν τε, ἐθρι-

Τ

ἀμ-

ἀμβύλασε κατὰ τῆ 1β'. Καρόλα τῆς Σουηδίας. αὐτὸς ἀνακαίνισε τοὺς ὑπηκόους τε, εὐφραίνοντας τὴς εἰς πολιτικῶν, εἰς πολεμικῶν, εἰς μαθήσεις, καὶ εἰς ἄλλα χρῆσά ἤθη. αὐτὸς ἐκηρύχθη ἐγγράφως παρὰ πάντων τῶν Βασιλείων τῆς Εὐρώπης Ἀυτοκράτωρ πάσης Ρωσσίας, καὶ ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀνομάσθη Πατὴρ πατριδός. ἀπόκτησεν εἷνα μόνον υἱὸν ἀρσενικόν τὸν Ἀλέξιον Πετρόβικον ἀπὸ τῆς πρώτης γυναικῆς. ὁ ὁποῖος ἀπέθανε πρὶν τῆ πατρὸς τε Πέτρος εἰς τὰς 1718. Ἰουλίου ζ'. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῆ μεγάλου Πέτρος ἔμεινε διάδοχος εἰς τὸν θρόνον ἡ Ἀυτοκρατορεῖσα πάσης Ρωσσίας Αἰκατερίνη γυναικῆ τῆ αὐτῆ Πέτρος, ἐκλεχθεῖσα διάδοχος παρὰ τῆ ἰδίου ἀνδρός καὶ Ἀυτοκράτορος εἰς τοὺς 1725.

1725. Τὰ παιδιά ὅμως ὅπως ἀπόκτησεν ὁ μέγας Πέτρος ἀπὸ τῆς Αἰκατερίνης εἶνα ταῦτα· ἡγουσά ἡ Βασιλοπέλα Μαρία, ὅπως ἐφηνήθη εἰς τὰς 20. τῆς Μαρτίου 1713. καὶ ὑπανδρεύθη μετὰ τὸν Δεκά τῆ Ὀλσέιν εἰς τὰς 5. τῆς Δεκεμβρίου 1724. Δεύτερα ἡ Βασιλοπέλα Ἄννα Μαργαρίτα, ἡ νυν εἰς τὸν θρόνον λεγομένη Ἐλισάβετ, ἡ ὅποια ἐφηνήθη εἰς τὰς 19. Σεπτεμβρίου 1714. Τρίτος ὁ Πέτρος, φηθείς εἰς τὰς 8.

Ρ' ΟΥΣΣΙΑΣ. ΚΕΦ. ΙΓ'. 291

8. Νοεμβρίῳ 1715. ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη παρὰ τῷ πατρὶ τῷ Μεγάλῳ Πέτρῳ ἴδιος διάδοχος καὶ κληρονόμος τῷ Βασιλείῳ· ἀλλ' ἀπέθανεν εἰς τὰς 6. τῷ Μαΐῳ 1719. ἐν Πετρὸπόλει. Τέταρτος ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἐγέννηθη καὶ ἀπέθανεν εἰς τὴν Πόλιν Βέζελ, εἰς τὰς 13. Ἰαννουαρίῳ 1717. καὶ τελευταία ἡ Βασιλοπέλα Ναταλία, ἡ ὁποία ἐγέννηθη εἰς τὰς 31. Αὐγούστου 1718.

1727. Πέτρος β'. ὁ Ἀλεξίοβικ ἔμεινε διάδοχος τῷ θρόνῳ, ὁ ἔγγονος τῷ Μεγάλῳ Πέτρῳ, ἀπὸ τὸν γιόντα τὸν Ἀλέξιον Πετροβίκιον, ὑπανδρῶμένος μὲν τῇ Πριγκιπέσσαν Καρλώταν Χρισίνην Σοφίαν, θυγατέρα τῷ Λαίγῃ Ρόδολφῳ Δυκὸς τῷ Μωρυνζικ Βολφμπάτελ, ἐκ τῆς Ἀδελφῆς τῆ μητρὸς τῆς Νυῦ Τερεζίας Βασιλίσης τῆς Οὐγγαρίας. Ἐξ αὐτῆς ὁ Ἀλέξιος ἀπέκτησε πρῶτον θυγατέρα τὴν Πριγκιπέσσαν Ναταλίαν, γεννηθεῖσαν εἰς τὰς 14. Ἰουλίου 1714. καὶ δεύτερον τὸν Πέτρον αὐτὸν Ἀλεξιοβίκιον, γεννηθεῖσα εἰς τὰς 23. Οκτωβρίου 1715. ἔτος ὁ Πέτρος ἦτον ὁ εἰκοστὸς ἑβδόμος Βασιλεὺς καὶ Ἀυτοκράτωρ Ρ' οὐσσίας. αὐτὸς ἐβασίλευσεν ἕως εἰς τὰς 1730.

1730. Ἄννα Ἰβαννόβνα ἔλαβεν τὸν θρόνον τῆς Ἀυτοκρατορίας μετὰ τὸ θάνατον τῷ β'. Πέτρῳ

Α'λεξιοβίκη. ἡ ὁποία Ἀ'ννα ἦτον θυγάτηρ Ἰωάννου τῷ Ἀ'δελφῷ τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ, γεννηθεῖσα εἰς τὰς 13. Νομβρίου 1710. καὶ ὑπανδρεύθεισα μετὸν Φεδερίκον Γαλιέλμον Δῆκον τῷ Κερλαυδίας. τὸν δεύτερον χρόνον ἔμεινε χήρα, ὅθεν ὅταν ἐβασίλευσεν ἦτον χήρα. Ἡ αὐτὴ Ἀ'ννα εἶχε καὶ ἄλλας δύο ἀδελφάς, τὴν μὲν μεγαλιτέρην τὸ ὄνομα Αἰκατερίνῳ, ὑπανδρεύθεισαν μετὸν Κάρολον Λεοπόλδον Δῆκον τῷ Μεκλεμπέργου Σχεβερὶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθη ἡ Ἀ'ννα ἡ μικρὴ ἡ μήτηρ τῷ Ἰωάννῳ, τῷ ὁποίῳ Ἀ'ννα ἡ Ἰβαννόβνα ἀφῆσε διάδοχον εἰς τὸ Βασίλειον, ἀλλ' ἀποκληρώθη ὕστερον.

1742. Ἐλισάβετ Πετρόβνα, ἦγεν ἡ θυγάτηρ τῷ μεγάλῳ Πέτρῳ μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀ'ννης Ἰβαννόβνας, λαμβάνει τὴν ἐξουσίαν τῷ πατρικῷ τῆς θρόνου, καὶ κηρύττεται Βασίλισσα καὶ Ἀυτοκράτορις πάσης Ρ'σσίας εἰς τὰς 6. τῷ Δεκεμβρίου 1741. καὶ εἰς τὰς 6. Μαΐου 1742. ἐχρίσθη Βασίλισσα, καὶ ἔλαβε τὴν Κορώναν τῆς Ἀυτοκρατορίας εἰς τὴν Πόλιν Μόσχαν. ἡ ὁποία Βασιλεύει ἕως εἰς τὴν σήμερον, ἦγεν 1758. καὶ εἰς τὰς 1742. Νομβρίου 5. ἐκήρυξε διὰ διάδοχον τῷ Βασιλείῳ τῆς Ρ'σσίας τὸν ἀνεψιὸν τῆς ἐξ Ἀ'δελφῆς Πέτρῳ Θεοδωροβίκῳ Δῆκῳ τῷ Οἰλσέϊν Γοτόρπ.

Ρ' ΟΥ Σ Σ Ι' Α Σ . Κ Ε Φ . Ι Δ' . 293

τόρπ. κὴ ταῦτα μὲν ἀρκεῖ ὡς πρὸς τῆς Χρονολογίας
τῆς Αὐτοκρατόρων τῆς Ρ' ρασσίας . τὴν ὁποίαν
Χρονολογικὴν διαδοχὴν ἐσυνάξα ἐκ τῆς Ἱστορίας ,
ὅπως ὁπρὸς γράφεται Ἀπομνημονεύματα τῆς Βίης καὶ
κατορθωμάτων τῆς Μεγάλης Πέτρας . συγγραφεί-
σης παρά τινος ἀξιωματικῆς Ἀρχοντος Ρ' ρασσίας Ο-
νομαζομένου Ἰβανὺ Ἰβαννοβίκ Νεσεσβράνοϊ , ἧς
τόν τε εἶναι ἢ ἀληθεστέρα κὴ γνησιωτέρα ἀπὸ ὅσας
ἄλλας ὅπως ἐφάνησαν εἰς τὸ φῶς .

Κ Ε Φ Α' Λ Α Ι Ο Ν Ι Δ' .

Περὶ τῆς πότε ἐτιμήθη εἰς Πατριαρχεῖον ἢ
Μοσχοβία .

Πόσοι Πατριάρχαι ἐχρημάτισαν , κὴ ὡς πρὸς τῆς
Μητροπολιτῆς καὶ Ἀρχιεπισκόπων
τῆς Ρ' ρασσίας .

Εἰς τὴν 1589 . ἀπὸ Χρυσῆς ἐτιμήθη εἰς Πα- Συνταγ-
τριαρχεῖον ἢ βασιλεύσα Μόσχα , κὴ ὁ μάτην
τότε αὐτῆς Μητροπολίτης Κύρ Ἰώβ , ὁ κὴ πρό- Χρυσῆς
προν Ἀρχιεπίσκοπος Ρ' ροσβίης χρηματίσας ,
προεβιβάσθη , ἠγοιω ἐψηφίσθη πρῶτος Πατρι-
άρχης εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Μοσχο-
βίας παρὰ τῆς Παναγιωτάτης κυρ Γερεμίου Πα-
τριάρχου Κωνσταντινουπόλεως . ὅστις ἔχων μεθ' ἐ-
αυτῆς εἰς τὴν συνοδίαν τὸν Μητροπολίτην Μοσχο-
βα-